

ROLICZKA (1) *sb f*

A sg roliczkę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „rola” ‘ziemia uprawna’: [obrałem łobie mieyńce niektore od Miáfta opodal/ gdzie y Roliczkę mam/ y kilká kśiąg/ ábym nieprożnował/ tamże miefzkam *SienHerb* 491.]

Zwrot: »roliczkę uorać«: NVż záfię tego pilno trzebá doźrzyć/ áby nádobnie roliczkę vorano/ á czo naránieny może być *RejZwierc* 108.

Cf **ROLKA**

LWil